

dette Tilfælde forbeholdes det de to Regeringer at træffe indbyrdes Aftale om en særlig Sæmmensætning af Voldgiftsretten eller det staaende Forligsnævn. Saafremt der ikke kan tilvejebringes Forstaaelse med de paagældende tredje Stater om deres Tilslutning indenfor en passende Frist, gennemføres Behandlingen mellem de kontraherende Parter med Virkning kun for disse paa den i Traktaten foreskrevne Maade.

Det kan imidlertid tænkes, at Parterne i allerede bestaaende Aftaler med andre Lande har forpligtet sig til at følge en anden Fremgangsmaade, og dette har navnlig praktisk Betydning for Stridigheder, som kun mere indirekte vedrører den ene af Parterne i dens Egenskab af Medlem af Folkenes Forbund. Den kan ifølge For-

bundspagten være pligtig til at tage Del i en mellemfolkelig Aktion overfor den anden Part. Heraf vil der naturligvis kunne opstaa en Strid ogsaa mellem de to Parter; men det er dog ikke saadanne Stridigheder, Voldgiftstraktaten har tænkt paa. I den til Traktaten hørende Noteveksling er det derfor blevet bestemt, at Tvistigheder mellem den ene Part og en tredje Stat, i hvilke den anden Part kunde blive delagtig i sin Egenskab af Medlem af Folkenes Forbund, ikke skal kunne anses som Tvistigheder mellem de kontraherende Parter i Traktatens Betydning. Saadanne Tvistigheder vil altsaa være at løse efter de almindelige Regler, som indeholdes i Pagten for Folkenes Forbund.